

FOTBAL

Miine seară, pe stadionul Republicii: Steaua—T.S.K.A. Cervenozname Sofia

Sezonul internațional de toamnă se deschide cu o partidă de mare atracție, Steaua întâlnind, miine seară pe stadionul Republicii, începând de la ora 20,00, cunoscuta formație sofioasă T.S.K.A. Cervenozname.

Oaspeții și-au anunțat sosirea pentru miine dimineață, distanța Sofia — București însoțind o agreabilă jumătate de oră de zbor. O telegramă sosită din capitala țării vecine ne furnizează amănunte în legătură cu lotul ce va face deplasarea la București: portari: BONCEV și IORDANOV — maeștri ai sportului: jucători de cimp: KOLEV, GAGANELOV — maeștri emeriti ai sportului: VASILIEV, MARINCEV, STANKOV, PENEV, NIKODIMOV și IAKIMOV — maeștri ai sportului: MARASLIEV, BONEV, HARALANOV, GHEORGHIIEV și ATANASOV. Antrenorii echipei: ORMANDJIEV și KOVACEV.

„Unprezecele” ce va fi aliniat duminică seara va fi stabilit după sosirea la București. Oricum ar fi alcătuită formația, ea va cuprinde nume sonore în fotbalul bulgar. T.S.K.A. Cervenozname, în actuala sa componență, a obținut o serie de rezultate meritorii. Să amintim acele 4—1 cu Olimpiakos (Grecia), 4—2 cu Borussia Dortmund, 4—0 cu Gornik Zabrze (Polonia) și mult discutatele egalități din întilnirile, din semifinalele „C.C.E.”, cu Internazionale Milano.

Steaua și-a continuat pregătirile, la București, după meciurile de duminică și marți. Antrenorul ȘTEFAN COVACI ne-a anunțat că va începe jocul cu T.S.K.A. Cervenozname, cu formația prezentă, pe teren, în prima repriză a partidei cu Dinamo București. Iat-o: HAIDU — SĂTMĂREANU, JENEI, D. NICOLAE, HĂLMĂGEANU — NEGREA, D. POPESCU — PANTEA, VOINEA, SOO, MANEA. Rezerve: SUCIU, CHIRU, TĂTARU II, SORIN AVRAM.

AM AFLAT, VĂ INFORMĂM

„F. C. ARGESUL”!

Dinamo Pitești a primit o denumire nouă: F. C. ARGESUL. Hotărârea de modificare a denumirii a fost luată avându-se în vedere tradițiile locale și dorința manifestată în repetate rânduri de amatorii de fotbal din regiune. Așadar, începând de azi — F. C. ARGESUL PITEȘTI!

„TURNEUL SPERANTELOR OLIMPICE”

După cum se știe, anual, în a doua jumătate a lunii august, în Bulgaria se dispută un turneu internațional de juniori. Începând din această toamnă competiția este deschisă speranțelor olimpice. Vor avea drept de participare tinerii născuți după 1 septembrie 1949. Turneul, care va avea loc în perioada 25 august — 3 septembrie, se va disputa în orașele Sofia, Plovdiv, Pernik, Pazardgic, Pleven, Vrața etc. Participa, în afara echipei țării gazdă, formațiile României, Ungariei, R. D. Germaniei, Poloniei, Uniunii Sovietice, Cehoslovaciei și Iugoslaviei. Cele opt echipe vor fi împărțite în două grupe.

CONSTANTIN, INDISPONIBIL

La antrenamentul efectuat joi de Steaua în vederea partidei de duminică, cu T.S.K.A. Cervenozname Sofia, Constantin s-a accidentat și nu va juca în meciul de miine. Este mai mult ca sigur că el și-a reia locul în echipă în prima etapă a campionatului.

CE AVEM DE FĂCUT?

Ca unul care mai bine de 20 de ani mi-am dedicat în întregime timpul liber sportului cu balonul rotund în calitate de arbitru, aș vrea să-mi spun părerea în legătură cu posibilitățile de redresare ale fotbalului și arbitrajului din țara noastră.

Primul lucru care ar trebui făcut este să luăm de la cei ce ne-au întrecut în acest domeniu tot ceea ce ei au bun și se poate adapta la noi. Dacă nu ne pricepem să facem singuri acest lucru, va trebui să aducem din străinătate tehnicieni de înaltă valoare. Cui ar vrea să mă contrazică, i-aș răspunde doar că țări care băteau pasul pe loc la unele sporturi, așa cum facem noi acum în materie de fotbal, nu s-au sfiit să ia din România antrenori buni, cu care au redresat situația. Așa trebuie să facem și noi.

Este nevoie de multă muncă în pregătirea și perfecționarea măiestriei sportive a jucătorilor, în creșterea și formarea noilor generații de fotbaliști, care să-i poată înlocui oricând pe cei depășiți de vîrstă sau ieșiți din activitatea competițională. Va trebui să avem jucători cu care să putem forma la nevoie 2—3 echipe naționale, toate de mare valoare, nu să ajungem în situația ca în preajma unei confruntări internaționale să căutăm o extremă stingă în toată țara.

Și ne mai trebuie ceva: să luptăm din răsputeri, cu toții, să schimbăm mentalitatea greșită a unor jucători, antrenori, spectatori și... arbitri, punindu-se accent pe creșterea calității jocului. Din nefericire, mai ales în provincie, goana după rezultate imediate în detrimentul calității jocului preocupă atât conducătorii unor cluburi, cit și pe antrenorii, jucătorii și spectatorii respectivi. Cred că una din cauzele rămîinerii noastre în urmă la fotbal trebuie căutată și în concepția că echipa gazdă trebuie să câștige cu orice preț. Nu contează cum, cîstiat sau necîstiat, prin brutalități care duc la scoaterea din luptă a adversarului, prin încercări de intimidare a echipei adverse sau a arbitrilor. Altfel vremea cit dăinuie astfel de metode nu vom avea fotbal de calitate. Vom bate pasul pe loc mult și bine.

Și tot ne mai trebuie ceva: să vedem că la antrenamentele jucătorii noștri de fotbal fac o pregătire metodică, temeinică și progresivă. Că ei se dăruiesc total pregătirii și jocului de fotbal, că ei înșiși și spectatorii vîd de la etapă la etapă o netă creștere a valorii lor, că ei devin artiști ai balonului. Nici un mare jucător al lumii, fie el Pele sau Garincha, Di Stefano sau Mathews, iar la noi Barátky, Dobai, Cotormani, David, Apolzan sau Voinescu, nu au ajuns la celebritate fotbalistică — bineînțeles avînd și talent — decît prin muncă multă, prin efort nesîrșite și zile în șir de pregătire pe stadion. Or, să recunoaștem cîstiat, așa ceva nu se mai face la noi cam de mult.

În sfîrșit, tot ne mai trebuie ceva: sînt necesare ca în oricare alt domeniu schimburi de experiențe periodice cu marii tehnicieni ai fotbalului din lume, prin deplasări în străinătate a unor oameni competenți, cunosători ai tainelor fotbalului, capabili să rețină tot ceea ce este esențial și domină o anumită etapă în concepția acestui joc.

PENTRU RIDICAREA CALITĂȚII ARBITRAJELOR

O primă problemă care trebuie rezolvată în acest domeniu este acum recîstigare în crederii arbitrilor în forul lor conducător, — în Colegiul central — în care toți să vadă în adevăr un organ competent, muncitor și obiectiv. Spre a înlătura orice suspiciune în materie de delegări la jocuri, consider că indicată formarea acestui colegiu din foști arbitri, oameni care nu mai conduc jocuri republicane. Iar aceștia vor trebui promovați arbitri competenți, curajoși și cîstiați, indiferent că sînt tineri sau mai vîrstnici, că sînt din Capitală sau din provincie, că au jucat mai mult sau mai puțin fotbal. Vor trebui susținuți și delegați acei arbitri care, cu orice risc, împiedică vicierea rezultatelor de pe teren, nu admit învingerea prin mijloace incorecte a celui mai bine pregătit de către cel mai slab pregătit, cum s-a întîmplat de atîtea ori.

MICRO-ANCHETA NOASTRĂ

„LA ORA 17, ÎN ÎMPREJURIMILE STADIONULUI DIN TIMIȘOARA”

De cite ori mă îndrept spre stadionul „I. Mai”, la antrenamentele echipei Politehnica, privirea îmi este atrasă de un număr mare de tineri care joacă fotbal pe asfaltul din jurul stadionului sau pe terenurile din apropiere.

De la început, trebuie să vă spunem că lupta se duce pentru ocuparea unei porțiuni de teren. După ce echipele au intrat în posesia lui, tinerii încep partidele. Uneori, această joacă durează citeva ore în șir (între 16,30—20,30), cu mici întreruperi.

Dar să vedem cine sînt fotbaliștii? Sînt tineri veniți din toate colțurile țării (Oltenia, Suceava, Maramureș, Crișana etc.) și locuiesc în căminul T.R.C.B. din str. Trubador nr. 18. Căminul găzduiește aproximativ 200 tineri între 18—22 de ani majoritatea absolvenți ai școlilor profesionale. Pentru „joacă” zilnică ei au adunat bani și și-au cumpărat mingi de fotbal. Iată și păreriile lor:

MIHAI FRISTERGU (19 ani, electrician): „Ne-am bucurat cînd am participat — din inițiativa Comitetului orașenesc U.T.O. — la „Cupa Constructorului”. Am vrea ca și în continuare să se ocupe cineva de noi”.

ION MEDAR (22 de ani, parchetar): „Noi am aranjat puțin terenul, dar nu avem voie să instalăm porți de joc. Păcat că n-avem echipament. Atunci, întrecerile noastre ar fi și mai frumoase”.

GHEORGHE POPESCU (19 ani, zidar): „Aș propune să ni se dea posibilitatea de a împrumuta echipament pe o anumită sumă de bani de la o asociație sportivă, pentru că vă spunem sincer tare ne place fotbalul. Pentru noi, după orele de lucru, fotbalul reprezintă singura preocupare”.

ION BRINDAN (18 ani, zugrav): „La căminul nostru se pot forma cel puțin șase echipe. De aceea, aș propune să fie organi-

zat un campionat al șantierului”. Ne-au mai împărtășit păreriile și alții: Gheorghe Bătan, Gavrilă Pușcaș, Constantin Vatu, Mihai Altfater etc.

Cartierul Elisabetin din Timișoara a avut o tradiție în această direcție. De aici s-au ridicat mulți jucători de fotbal. Spunem a avut, pentru că acum nimeni nu se mai ocupă de copii și tineretul din cartier. Iată ce ne declară laborantul Vasile Burtic de la Facultatea de construcții: „Locuiesc în acest cartier (str. Eroilor nr. 26) și copiii de aici au avut întotdeauna dragoste pentru fotbal. Au avut echipele lor. De aproximativ trei ani însă, nimeni nu se interesează de ei. Din contră, cînd încep să se joace între blocuri majoritatea locatarilor îi gonesc. Într-un cuvînt, copiii n-au unde să joace fotbal”.

Virgil Șerban, salariat la Inspectia sanitară de stat, care locuiește în a-

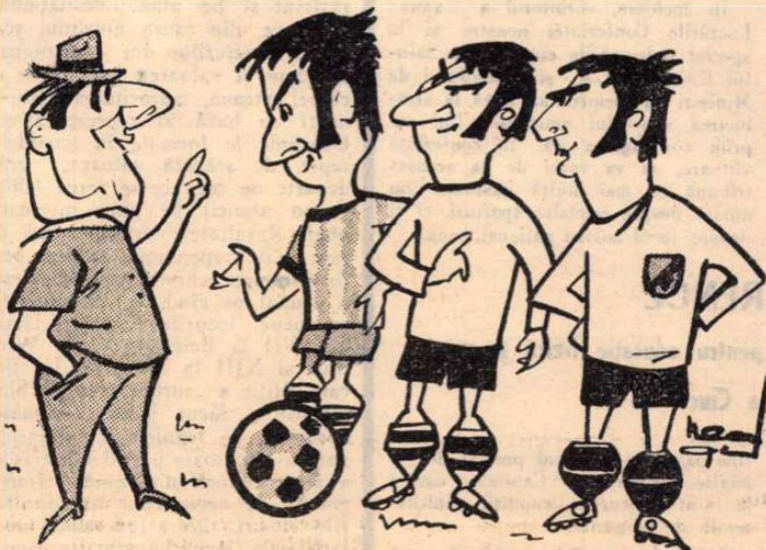
cest cartier, ne-a spus: „De ani de zile urmăresc copiii care joacă fotbal, nu numai pe cei din cartierul nostru, dar și din altele. Numărul lor scade fiindcă nimeni nu se interesează să le creeze locuri de joacă. Nu se dă importanță creșterii micilor fotbaliști. Și ne mai întrebăm unde ne sînt jucătorii de fotbal, de ce nu avem echipă în categoria A...”

În loc de concluzii la micro-ancheta noastră:

— Am dori să aflăm și părerea organizațiilor sportive din Timișoara și în-deosebi a Sfatului popular oraș Timișoara în privința spațiilor de sport pentru copii și tineret;

— Oare nu se poate organiza un campionat al șantierului de către asociația sportivă Constructorul, unde să fie asigurat și echipamentul necesar pentru tinerii muncitori ai căminului sus menționat?

P. ARCAN
coresp. principal

— Voi, fotbaliștii, ați început să purtați percuini, și ciocul cine îl poartă?
— Ca de obicei, voi spectatorii!
Desen de Neagu Radulescu

NE-A VIZITAT BEARA!

Desigur că cititorii noștri își amintesc de faimosul portar al reprezentativei Iugoslaviei și al echipei continentului, Beara. El ne-a vizitat de curînd, cu prilejul turneului echipei olandeze F. C. Sittardia, al cărui antrenor este de doi ani.

Numărăm anii, sau apreciem jocul?

(Urmare din pag. 1)

pionatul trecut mi-a ridicat un semn de întrebare: voi putea, oare, ca la vîrsta lui să demonstrez același lucru?”

ION MOTROC: „Nae acționa în adîncime și prin asta era deosebit de periculos. Avea arta de a alege drumul cel mai ascuns spre poartă. Oaidă era singurul jucător progresist care crea panică în apărarea adversă. Aure-nunțat, inexplicabil, la cel mai incisiv atacant al lor”.

„Și, totuși, trebuie să există o rațiune. Am găsit-o... exprimată la club: „Am pus mîna pe o extremă rară; o să facă furor”. În plus, întîlnim lotul. Întră în vederile noastre de perspectivă”. Valoroasa achiziție are o carte de vizită de invidiat: „23 de ani și, pînă în prezent, legitîmări la 7 cluburi” (se cheamă Banu). Tare nu-mi vine să cred că o să-l apuce așa, subit, amorul de al optulea. Și, sărmanul Nae, care a împins cu o sîrguință de gospodăru, timp de 11 ani, roatele echipei sale...

Să nu fim înțeleși greșit: să se creadă cumva că punem bariere tineretii, de dragul „parfumurilor antice”. (Deși toți florile de toamnă au parfumurile cele mai puternice). Tineretea trebuie, însă, să facă mai întîi ucenicie, să se rodeze lîngă maeștri, să fie verificată serios și numai atunci cînd ne dă niște certitudini s-o investim cu puteri depline. Dar așa, să lăsăm pasărea din mîna pentru... E cam hazardant, nu?

Pînă începe campionatul mai este, totuși, ceva timp. Poate se mai revizuiesc concepțiile! Să nu regretăm mai tîrziu, cînd vom coborî pe povișni. Degeaba o să mai lamentăm atunci și o să-l invocăm pe Villon cu „Dar unde sînt zăpezile de altădată”.

★

P.S. Două cuvinte despre arta despărțirilor (dacă, volens nolens, trebuie să vorbim despre despărțire); despre felul cum știm să ne luăm adio și să le mulțumim ocelora care au slujit cu pasiune ani de-a rîndul acest sport.

Ce facem noi să le îndulcîm clipa amără a despărțirii? Facem!... Propunem meciuri de adio; jocuri în care vedeta să fie sărbătorită, aclamată. Pe Mathews și Di Stefano i-au sărbătorit selecționatul ale lumii, la „renunțarea” lui Turgay au jucat și românii Pîrcălab și Nunweiler III. Noi păstrăm proporțiile: cerem un meci pe „Republicii” între două echipe de club. Dar îl vrem; astăzi. Pentru că dacă se duce AZI și mai trece și MIINE (experiența lui Apolzan, Voinescu, Macri, Ozon, Nae Georges-cu), POIMIINE zicem: „fosta-i lele cit ai fost și... mai lasă-ne în pace!”

N. M.

dr. N. CHELEMEN
— arbitru —